

Av Amie Jane Leavitt

Basert på en sann historie

“Jeg ønsker å være snill og god, for det jeg vet er rett”

(Barnas sangbok, 83).

“Jeg gleder meg sånn til friminuttet!” sa Ally til Lauren da de satte matboksene sine tilbake på hyllen i klasserommet. “Tami sa nettopp at vi alle skal leke sisten sammen på lekeplassen i dag.”

“Gøy!” sa Lauren. “Jeg elsker sisten.”

Lauren ble glad og overrasket over at Tami hadde invitert Ally til å leke. Tami hadde alltid vært slem mot Ally. Lauren var glad for at hun endelig prøvde å være hyggelig.

“Jeg skal bare levere en bok på biblioteket først, så sørg for at de ikke begynner uten meg.” Ally smilte mens hun løp gjennom gangen til biblioteket.

Lauren skyndte seg ut til lekeplassen. Da hun kom dit, holdt allerede Tami på med å samle de andre barna i en sirkel. Lauren løp bort til dem.

“Skynd dere, alle sammen!” ropte Tami mens hun gjorde tegn til at alle skulle samle seg i en klynge. “Jeg har en

Sisten! Du har'n!

morsom idé jeg vil fortelle alle om før Ally kommer hit.”

Lauren hadde ingen god følelse.

Alle barna presset seg inn i klyngen for å høre. “I stedet for å ta alle slik vi vanligvis gjør,” sa Tami, “kan vi bare ta Ally. Men ingen må fortelle henne det, for da får de med meg å gjøre!” Tami fniste. Hun virket så stolt av seg selv.

Lauren så på de andre barna i sirkelen. Mange av disse barna hadde ikke vært snille mot Ally siden barnehagen. Det var da barna virkelig begynte å bli slemme mot Ally. De gjorde narr av henne og ertet henne. Som regel var det Tami som begynte, og de andre barna fulgte etter.

Lauren hadde aldri likt måten de behandlet Ally på. Hun bestemte seg der og da for at hun ikke ville være med på dette. Hun visste at alle var barn av Gud og skulle behandles med vennlighet.

Hun trakk pusten dypt og så Tami inn i øynene. “Jeg syns ikke det virker som noen morsom idé. Jeg syns ikke vi burde behandle Ally sånn. Så jeg vil ikke være med.”

Lauren forlot sirkelen og begynte å gå tilbake til skolen alene for å finne Ally.

Hun trodde i det minste at hun var alene.

Så hørte hun: “Hei, vent på oss!” Lauren snudde seg og fikk se de fleste av barna fra Tami sirkel. Hun kunne ikke tro det!

“La oss finne Ally og leke sisten sammen,” sa Damon.

INGEN PLASS FOR MOBBING

“I Jesu Kristi evangelium er det ingen plass for latterliggjørelse [eller] mobbing.”

Eldste Neil L. Andersen i De tolv apostlers quorum, “Åndelige virvelvinder,” *Liahona*, mai 2014, 20.

“Jeg vil også være med!” sa Lea. De andre nikket.

Lauren smilte. Den forferdelige følelsen i magen var borte.

“God idé!” sa Lauren. “Der kommer Ally nå.”

Hun snudde seg og klappet Damon på skulderen. “Sisten!” ropte hun, og så løp hun mot Ally. Og alle barna kom løpende etter. ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA.

Lauren og Ally bor i Canada. De går nå på videregående skole og er fremdeles gode venner.

Det virket ikke som noen morsom idé – i hvert fall ikke for Ally.

ILLUSTRASJONER: STEVEN KEELE